

9) Til indenrigsministeren af:

Lenger (VS):

»Finder ministeren, at prisdannelsen på lægemidler giver tilstrækkelig sikkerhed for, at patienterne får netop det præparat, som både har den bedste virkning og sælges til den laveste pris?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren har gennem folketingets kommunaludvalg anmodet ministeren om at besvare en række spørgsmål om bl.a. prisdannelsen på lægemidler.

Af ministerens svar fremgår bl.a., at monopoltilsynet formoder, at prisniveauet i Schweiz og Vesttyskland holdes kunstigt højt for at retfærdiggøre en høj pris på de samme lægemidler, nå de eksporteres.

Om de konkrete præparater Lasix og Furosemid udtaler sundhedsstyrelsen, at der formodentlig ikke er nogen forskel i terapeutisk henseende. Alligevel sælges disse to præparater til vidt forskellige priser. Eksempelvis koster 100 stk./40 mg af mærket Lasix 132 kr., medens 100 stk./40 mg af mærket Furosemid koster 67 kr. 35 øre. I perioden 1. juli 1983–30. juni 1984 blev der i Danmark solgt 78.814 pakninger Lasix (100 stk./40 mg), mens der kun blev solgt 28.301 pakninger Furosemid (100 stk./40 mg). Alene for denne dispenseringsform og styrke er den samlede prisforskel altså 5,1 mill. kr. Heraf betaler sygesikringen ca. 3,8 mill. kr., mens patienterne betaler 1,3 mill. kr.

Om det konkrete præparat Seloken oplyser ministeren, at hvis det kunne opnås til samme indkøbspris som i Norge, ville den samlede omsætning (for den mængde, der blev solgt mellem 1. juli 1983 og 30. juni 1984) ikke være 40 mill. kr. pr. år, men kun 26 mill. kr. Ganske vist har ministeren taget forbehold over for, at dispenseringsformer, styrker og pakningsstørrelser ikke er de samme i begge lande, men ministerens sammenligningsgrundlag forekommer ikke desto mindre at være korrekt. Forskellen mellem den danske og den norske markedspris fører til en merudgift i Danmark på 14 mill. kr., hvoraf sygesikringen betaler 10,5 mill. kr., mens patienternes andel udgør 3,5 mill. kr.

Som angivet i spørgsmålet ønsker spørgeren oplyst, om ministeren mener, at prisdan-

nelsen på lægemidler giver tilstrækkelig sikkerhed for, at den enkelte patient får lige præcis det præparat, som både er bedst og samtidig billigst for både patient og det offentlige.

Spørgsmålet skal i øvrigt ses i sammenhæng med, at ministeren i foråret forsøgte at gennemføre en besparelse inden for lægemiddeldområdet. Denne besparelse ville flytte en andel af prisen fra sygesikringen til patienterne. Med de nævnte eksempler finder spørgeren at kunne sandsynliggøre, at både det offentlige og patienterne kunne spare penge, hvis der i stedet blev kigget nærmere på prisdannelsen på lægemidler.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er jo oftest lægen, der bestemmer, hvilket af de godkendte lægemidler der skal ordineres til en patient, og i den afvejning har lægerne efter lægeloven pligt til også at tage økonomiske hensyn. Det forudsætter naturligvis, at lægerne har oplysninger om, hvad de godkendte lægemidler er virksomme over for, og hvad de koster, og det informationsmateriale, som lægerne har til rådighed, bliver stadig forbedret.

Lad mig generelt sige, at det er en overordnet målsætning, at priserne på lægemidler skal være rimelige. Priskontrol og prisregulering på lægemiddeldområdet er imidlertid en meget kompliceret affære.

Lægemedelproduktion er i høj grad internationalt orienteret. Den danske lægemiddelindustri afsætter ca. 80 pct. af sine produkter på eksportmarkederne, og godt halvdelen af det danske forbrug hidrører fra import.

Hvert land har sine sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt begrundede bestemmelser, og priserne for de enkelte præparater ansættes efter, hvad markedet kan bære, når der tages hensyn til præparatets behandlingsmæssige værdi i sammenligning med andre præparater med tilsvarende virkninger.

Konkurrencen på prisen spiller en mindre afgørende rolle, men jo flere oplysninger lægerne har om priserne på synonyme lægemidler, jo større muligheder er der naturligvis for konkurrence.

Nye lægemidler, som er resultatet af lang tids forskning og udvikling, og som er meget kapital- og risikokrævende, kan prisansættes